

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng Chủ Nhật, ngày 19/11/2023

TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC

Phần 3

Chương 8

ĐỀ XƯƠNG SƯ ĐẠO VÀ HIẾU ĐẠO

BÀI 3

Người học Phật luôn mở rộng tâm “*Hiếu Kính*” Cha Mẹ mình đến với tất cả Cha Mẹ trên thế gian, làm sao để các Cha các Mẹ đều có sự an tĩnh, có niềm vui trong cuộc sống và có một sự tái sinh tốt. Viện dưỡng lão chính là thực tiễn tâm “*Hiếu Kính*” đó.

Trong thời gian hoằng pháp tại Xinh-ga-po, Hòa Thượng cực lực đề xướng xây dựng viện dưỡng lão nhưng có người cho rằng đó là công trình chờ chết. Ngài nói: “***Họ không biết việc tôi đang chú trọng là sự tái sinh chứ không phải hiện sanh***”.

Thế gian thường chú ý đến hiện sanh là chăm sóc người già ăn uống, nghỉ ngơi và chờ ngày ra đi. Nếu chỉ như vậy thì viện dưỡng lão quả thật là nơi không có hy vọng. Ngày nào người già cũng chứng kiến cụ nào đó ở phòng số mấy đã mất. Cuộc đời họ không khác gì một tử tù chờ ngày phán quyết.

Ý niệm tuyệt vời là Hòa Thượng chú trọng đến sự tái sinh nên viện dưỡng lão là nơi các cụ tiếp nhận Phật pháp hoặc tôn giáo mà họ kính ngưỡng. Không phân biệt là tôn giáo nào, một khi hiện đời các cụ có niềm tin, sống vui khỏe và an tịnh trong tâm hồn thì nhất định đời sau sẽ tái sinh tốt.

Cái thấy của Hòa Thượng rất cao xa rộng lớn và nếu các nhà làm những công trình phúc lợi này cũng có tầm nhìn giống như thế thì biết bao nhiêu người được lợi ích. “***Như vậy thì viện dưỡng lão đã biến thành nơi có hy vọng***,” Ngài khẳng định.

Chính phủ Xinh-ga-po thời điểm đó khích lệ mỗi một tôn giáo xây dựng viện dưỡng lão và cô nhi viện để thu nhận người già cùng cô nhi. Ngài nói: “***Xây dựng viện dưỡng lão và cô nhi viện là chúng ta thúc đẩy giáo dục tái sinh và giáo dục lai sanh***”

Để có một sự tái sinh tốt, người tin Phật thì nương tựa Phật và niệm Phật cầu sanh Thế giới Tây Phương Cực Lạc. Còn người tin Chúa thì nương tựa Chúa hướng đến sanh thiên để hưởng thiên phước. Người tin theo tôn giáo nào sẽ ở riêng theo khu vực đó mà tôn thờ tín ngưỡng tôn giáo của họ.

Hòa Thượng nói: “***Người già phải có giáo dục tôn giáo. Mỗi ngày, chúng ta tạo cơ hội cho họ nghe Kinh, giúp đỡ họ giác ngộ. Mỗi ngày chúng ta dẫn dắt họ niệm Phật. Qua đó, họ mới ý thức đến đời sống tu học lúc tuổi già, nhờ vậy đời sống lúc xế chiều mới hạnh phúc nhất***”.

Ngược lại, người lớn tuổi không có tu dưỡng sẽ sống hoàn toàn khác, chỉ chạy theo tập khí xấu của mình đến nỗi dù cho mắt mờ, tai điếc thì vẫn ham “*Tài sắc danh thực thù*” không thiếu thứ gì.

Phản tình điều này chúng ta thấy lúc trẻ mà không tu thì khi về già càng khó thay đổi tập khí, phiền não. Hòa Thượng từng nói sau 40 tuổi đã khó, sau 50 tuổi càng khó hơn, sau 60 tuổi đặc biệt khó chứ chưa nói đến tuổi 70. Rất nhiều cụ tuổi đã 80 hằng ngày niệm Phật mà vẫn nói lời thô ác, trong tâm không khởi ý nghĩ rằng quanh mình là người tốt mà luôn sợ có người xấu, chỉ lo đóng cửa. Đây là tâm ngã quý. Hòa Thượng từng giảng: Địa ngục là hỏa đồ, Súc sanh là huyết đồ, Ngã quý là đao đồ tức là luôn cảm thấy bất an, có người muốn hại mình.

Cho nên khi còn trẻ, phải mở tâm rộng lớn, thiện đãi với tất cả chúng sanh. Bản thân chúng tôi, hằng ngày làm mọi cách để mở rộng tâm và thay đổi tập khí bần xén của chính mình như là tự thân phải làm việc hay trồng trọt tạo ra nhiều sản phẩm tặng cho mọi người.

Hay như Hòa Thượng thấy các tôn giáo bạn lập đoàn bác sỹ sang Châu Phi, Ngài giúp họ kinh phí đi lại, thuốc men và mua xe cứu thương. Đó chính là lắng nghe bằng tánh nghe của mình để thấy chúng sanh đang khó khổ mà kịp thời cứu giúp.

Chúng tôi hay quan sát đời sống của mấy huynh đệ nên có tâm đồng cảm và có những cách thức quan tâm đúng lúc. Sự đồng cảm đó, xuất phát từ tâm “*Hiếu Kính*”, đã khiến các huynh đệ ngày ngày trồng rau, trồng khoai cũng đồng lòng với chúng tôi mà nói: “*Chúng con chờ Thầy ra để tặng mọi người*”.

Từ thực tế tu học như vậy, chúng ta không chờ đến khi già mới tu hành. Hòa Thượng nói: “*Sau khi những người lớn tuổi về hưu là lúc tốt nhất để dụng công niệm Phật. Cho nên viện dưỡng lão là tràn đầy hy vọng nhất định không phải là công trình không có hy vọng*”.

Ngài khẳng định: “*Viện dưỡng lão là đạo tràng đệ nhất thành tựu chư Phật Bồ Tát, là đạo tràng tu học chủ yếu của thế kỷ 21. Chúng ta dẫn đầu việc làm này đồng thời chia sẻ quan niệm, lý luận, cách làm, thành quả để mọi người cùng làm. Chúng ta hy vọng tất cả các tôn giáo đều có thể chú trọng đến viện dưỡng lão, đều có thể giúp đỡ được người già vãng sanh làm Phật hoặc sanh lên trời hưởng thiên phước*”.

Hòa Thượng động viên: “*Chúng ta nhất định phải từ chỗ không có hy vọng mà giúp họ tràn đầy sự hy vọng.*” Nói là không có hy vọng là vì người già ngày ngày ăn uống, ngủ nghỉ và chờ ngày ra đi trong khi con cái họ lại mãi truy tìm danh lợi nên bỏ rơi các cụ. Tuy nhiên, sẽ là tràn đầy hy vọng khi viện dưỡng lão lại biết dưỡng thân, dưỡng tâm, dưỡng chí, dưỡng tinh thần cho các cụ. Mỗi người học Phật cũng phải biết quan tâm đúng như thế đối với ông bà cha mẹ mình, đồng cảm với sự cô đơn của họ.

Những năm qua, các lễ tri ân mà chúng ta tổ chức đã khiến các cha mẹ thốt lên rằng họ chưa bao giờ nghĩ rằng có những buổi lễ đầy cảm xúc đến như thế khi những người con, người cháu biết nói lời cảm ơn, biết nói lời xin lỗi. Họ rất mong muốn mô hình này được nhân rộng để ai cũng đều được hưởng niềm vui thiêng liêng đó.

Kết quả này có được từ tâm “*Hiếu Kính*” được nhân rộng ra. Tuy nhiên, nhiều người học Phật vẫn cho rằng việc này là xen tạp và làm chướng ngại tâm thanh tịnh. Có lẽ họ chưa từng nghe hoặc nghe mà không tin lời nói của Hòa Thượng rằng: “*Thế Giới*

Tây Phương Cực Lạc là thế giới của “Hiếu Kính” mà người không phát triển tâm “Hiếu Kính” thì nhất định không thể vãng sanh”.

Thực tiễn “*Hiếu Kính*”, Hòa Thượng chỉ dạy phải nỗ lực giúp đỡ chúng sanh nâng cao phẩm chất đời sống của họ, từ nhân đạo đưa họ đến thiên đạo và từ phạm phu toàn tâm toàn lực giúp họ thành Thánh thành Hiền.

Thực trạng phổ biến ngày này, giới trẻ ít hoặc không có tâm hiếu dưỡng đối với người già trong gia đình cho nên phẩm chất đời sống của họ càng lúc càng xuống thấp. Hòa Thượng nói rằng nhất thiết phải nâng cao đời sống tinh thần cho họ, đó là các cụ cần phải có chỗ nương về. Còn đời sống vật chất vừa đủ là được.

Hiện tại chúng ta đang tích cực mở lớp trải nghiệm sống, giúp trẻ biết cách làm tròn bổn phận với người trên, biết phụ giúp ông bà cha mẹ. Chúng ta sẽ nhân rộng quan niệm, lý luận và thành quả đạt được để mọi người cùng làm. Nên nhớ rằng việc này phải xuất phát từ tâm “*Hiếu Kính*” mở rộng ra mới có thể làm được.

Xét ở góc độ nhân gian, chúng ta có câu “*Kính Lão Đắc Thọ*”. Nếu chúng ta biết tôn trọng và chăm sóc người già thì đến khi chính mình già rồi, lớp trẻ sẽ biết chăm sóc và tôn kính mình. Đây là nhân quả báo ứng.

Xét ở góc độ tu học Phật pháp, Hòa Thượng chỉ dạy rằng người học Phật không thể thành tựu nếu không có gốc “*Hiếu Kính*” và người niệm Phật cũng không thể vãng sanh. Nói cách khác muốn vãng sanh thì phải làm được phước đầu tiên trong “*Tịnh Nghiệp Tam Phước*” là “*Hiếu Dưỡng Cha Mẹ, Phụng Sự Sư Trưởng, Trì Tâm Bát Sát, Tu Thập Thiện Nghiệp*”. Phải đem tâm “*Hiếu Kính*” đối với Cha Mẹ, Thầy Tổ của mình “*Hiếu Kính*” với tất cả chúng sanh./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!